

rant cert temps; de tota manera totes dues formes haurien d'acabar en *Cosprons*. La forma *Cols Presons* es deu a ultracorreció, puix que $r-z > r(\bar{o})$ solia donar-se en la llengua antiga.

Notem que l'adj. PROFUNDUS > *pregon* (amb -g- anti-hiàtica) ha deixat força rastre en la toponímia catalana: *Coll Pregon*, *Plana Preona*, *la Coma Preona* etc. (vegeu *DECat* IV, 102a15 ss.). J. G.

¹ En *Notices historiques sur les communes du Roussillon* (Perpinyà 1878) I, 246-264.

COSSI i COSSIOL

Lo Cossi, partida del terme de Catí (Alt Maestrat) (xxviii, 103.18).

Sengles *Font del Cossi*, en els termes de Balones¹⁵ (xxxv, 70.12), Gorga (xxxiii, 155.12) i Billena de Travadell (xxxiii, 153.13).

Barranc del Cossi, en el terme de Dénia (xxxiii, 77.6). Altre barranquet dit *El Còssil* 1 k. al N. de la vila de Crevillent (mapa Lledó).

Es Cossiet, font del terme de Bunyola (Mallorca) (xl, 11.20).

Fonteta des Cossis, a la Vall de Gallinera (Mq. de Dénia) (xxxiii, 122.21).

Els Cossiols, toll del riu a Benasau (Cocentaina)²⁵ (xxxv, 55.18).

Potser també *Es Cossins*, partida del terme d'Alcúdia (Mallorca).

ETIM. Del *cossi* que se sol posar a les fonts i degotissos perquè no es perdi l'aigua en les terres seques. J. F. C.

COSTA: compostos de ~

COSTA BRAVA. Nom turístic introduït cap a l'any 1910 per Ferran Agulló, en una sèrie d'articles publicats a *La Veu de Catalunya*, per designar el litoral de la Selva i de part de l'Empordà (Cap de Creus, i des del peu del Montgrí i massís de Begur, a la vall d'Aro, i de nou a Tossa, Lloret i Blanes), a imitació del nom de les costes abruptes de Mallorca. El nom de la *Costa Brava* de Mallorca ja es troba documentat en un text de Sóller de l'any 1543 (cf. *DECat* II, 208 b49-209a4).

C. CABIROLERA. S'ha usat per designar muntanyes rostes de les serres de Camprodon i de Cadí (cf. *DECat* II, 998b44-46). Al·ludint als cabirols que hi tresquen o que serien els animals més adaptats per viure-hi.

Font de COSTA-LLEVADA te. Sant Martí de Llèmena (Gironès) (xliv, 108).

Compost amb *llevat* 'erm, ermàs' (cf. *EntreDL* II, 113 i *DECat* v, 185b31-47).

COSTA-RÈBIA. Partida del terme de Llanera de Solsonès (xlvi, 129.15).

ETIM. Compost amb el femení de l'adj. *rèbeu* 'rost, pendent', *DECat*.

La Costan, V. Montan

COSTARRUERO

Partida del terme de Llesp (Vall de Boí) (xiii, 194).

Compost amb *ruero* adj. provinent de ROBEREUS, -ÈREA 'poblat de roures'; del femení ve el cat. *rovira*, *DECat*; NLL *Roera*, *Revuira* etc. *DECat* VII, 497a9-498a21; *E.T.C.* I, 130; però el masculí *-ero* revela que no pot venir de *costa* sinó de *coster* (*DECat* II, 1001b 20-23, amb el canvi corrent de *errz* en *-arrz*).

¹⁰ COSTURUPÚ deu ser un altre compost de *coster*. És una pda. del terme de Perves (Alta Ribagorça) (xix, 182). De *costero-pu(i)o* 'coster del pujol' amb -o del pre-català *pallarès*, i contracció *ero-o* + *u(io)* → *uru* + *pu*.

El COSTEJÀ

Mas a un quilòmetre i mig d'Oix (Garrotxa), camí de Pera. És en l'ampit d'una gran costa del camí.

ETIM. Té l'aparença d'un infinitiu substantivat *costejar* en un sentit com ara 'pujant per una costa', formant contrast amb *La Rodeja*, que deu ser un derivat de *rodejar* mas que es troba al peu del *Costejà*.¹ J.F.C.

¹ Hi ha documentat el cognom *Costejar* a Campdevànol (1921) (cf. *BDLC* xii, 214).

La COSTERA de Xàtiva

Comarca del País Valencià que té com a eix la vall del riu Cànyoles fins a la confluència amb el riu d'Albaida. Les poblacions més importants de la Costera són: Xàtiva, Canals, l'Alcúdia de Crespins, Moixent, la Llosa de Ranes, la Font de la Figuera, Vallada, el Genovés, Barx, Barxeta i Montesa (cf. xxxi, 144.17 ss.; M. Gadea, *Terra del Xè* I, 385; Mateu i Llopis, *El País Valencià*, 108; Sanchis Guarner, *Nom*, 1966).

³⁵ HOMÒNIMS. *La Costera*, partida del terme de Puçol (Horta de Val.) (xxx, 45.25; 46.5.12).

La Costera, part de la costa Nord de Mallorca, especialment la compresa entre Sóller i Tuent, en particular des de Bàlitx.

COSTITX

Vila de Mallorca, al sector central d'«Es Pla». Es troba situat dalt d'un planell circumdat de costes.

PRON. MOD.: *kustič* i *kostič*, oït a Llubí per JCor. (xli, 1.21; 5.23).

DOC. ANT. *Costig* a. 1238 (*BSAL* VII, 138a); *Costitx* en el mapa del Cardenal Despuig, on figura com a «lugar grande» —que devia tenir parròquia o una església gran— però encara era un agregat de Senelles.

ETIM. De l'ablatiu-locatiu plural llatí *costīs* 'en les costes, sobre les costes', amb pronúncia morisca-mossàrab: -s > -č, i trasllat de l'accent. Presenta una construcció semblant a la de molts altres NLL, que no contenen cap pretès sufix toponímic *-itx*, sinó que són resultat de l'evolució de la desinència flexiva llatina: *Castellitx* < CASTELLIS 'en els castells o sobre els castells'; *Mortitx* 'en les murtres'; *Tortitx* 'en les tortes'